

Vragen G1 en M1 tijdens het gesprek met visitatoren op 15 januari 2018.

Aanwezige visitatoren: VS1, VS2

Hulpvragers: M1, G1

Adviseur / vertrouwenspersoon van hulpvragers: BP5

Afwezig: SH1 (Bureau Slachtofferhulp)

VS2: wij hebben behoefte aan dit gesprek vanwege: 1) medeleven; 2) verdriet. Verder is het traject als dusdanig afgerond. We hebben geprobeerd het verdriet op een juiste manier over te brengen bij het college. Dat hebben we op een goede manier gedaan, want je voelde bij iedereen de strijd over de vraag hoe je het nu goed zou kunnen doen. Bij de kerkenraad hetzelfde. Daarna voel je dat de boosheid en de strijd steeds temperamentvoller wordt. Dan wordt er niet meer naar elkaar gezocht, maar kom je in een proces terecht van punten en komma's. De vraag blijft dan: hoe kom je hier nog uit? Hoe kan het zo zijn dat je op een punt terecht komt dat je zegt: we hebben er geen zin meer in, want waar is nou de liefde?

Dat willen we gewoon delen. Dat is voor ons het doel van het gesprek. We zijn op 11 september vol vertrouwen met elkaar aan tafel gezeten. De toonzetting die in de loop van het zoeken naar een oplossing zit, verandert in een negatieve spiraal.

M1 noemt dat SH1 er niet is, maar dat ze wel een brief heeft achtergelaten om op te nemen in het dossier.

VS1: M1, je zei dat je je niet serieus genomen / in je integriteit aangetast voelt, vanwege opmerkingen die achteraf gemaakt worden. De integriteit wordt aangetast, nu ook van ons. Het wordt een heilloze weg om zo door te gaan en daar krijgen we zo langzamerhand steeds meer zorgen over. Paulus zei al dat we niet tegen mensen van vlees en bloed te vechten hebben, er zijn andere krachten aan het werk. Wie is hier nou een spelletje met ons aan het spelen? De duivel is bezig met verdachtmakingen en ontregeling. Die brief van jullie is in dat duivelse spel ook gebruikt. Daar heb ik ernstig zorgen over. We willen zo graag het goede voor jullie.

M1: we hebben al 2,5 jaar lang de zaak nooit op de feiten mogen bespreken. VS1: ja, het is funest als daarmee zaken worden toegedekt. M1: wij moeten toedekken met de mantel der liefde. Wij zijn zo alert geworden op hoe het loopt en hoe het gaat door de ervaringen. We meten heel sterk of de rol wordt ingevuld, ook wanneer we eerst het vertrouwen willen geven. Wij zijn heel alert geworden op de vraag of ons recht gedaan wordt. Het is nodig gebleken.

VS1: als je dat aanlegt tegen het advies, heb je dan het idee dat in het advies op die manier met liefde die toedekt wordt omgegaan?

M1: er zitten voor ons 2 elementen in het advies waarom we er niets mee konden. Wij hebben nadrukkelijk de waarheidsvinding als voorbode op verzoening gevraagd. In het advies is het tegenover de verzoening gezet die de kerkenraad zegt te willen. Het is voor ons een voorwaarde voordat we die weg kunnen lopen naar verzoening. Daarnaast: waar het volgens ons mis gaat, is dat er een keuze wordt gemaakt in het zoeken naar recht voor alle partijen, maar dat sluit niet aan op de hulpvraag.

VS2: De kerkenraad is echt machteloos. Zij en jullie hebben hulp nodig.

M1: De kerkenraad slaat alle hulp af en heeft u ook niet om hulp gevraagd en was dat ook niet van plan. Het is misgegaan op het punt dat u beide 'partijen' hulp wilde bieden, dat zorgt voor een impasse. We nemen het u kwalijk dat u ook onze instemming heeft gevraagd op het advies, want daarmee geeft u rechtstreeks de kerkenraad in handen dat ons weer een verwijt kan worden gemaakt.

VS1: dat snap ik wel, maar de kerkenraad het fatsoen heeft om netjes het advies af te wachten. Dat is dus ook een pijnpunt voor ons dat jullie dat niet hebben gedaan. Wij hebben gaande het traject andere inzichten gekregen. We vonden het beter om het samen te doen. Hij geeft ook aan dat er wel in het advies staat dat deskundige hulp een voorwaarde is om het gesprek met de kerkenraad te kunnen voeren.

M1/G1: in het advies staat het niet als voorwaarde, maar is het slechts een advies.

M1 haalt aan dat het instemming vragen op het advies weer een verandering in werkwijze is.

VS2: ik denk dat het goed is als info er is op het moment dat het ooit nodig blijkt dat het wordt opgevraagd.

M1: je zegt 'ik denk', ik vroeg je naar de werkwijze.

VS1: ja, ik denk dat dat een punt is, dat zullen we na moeten gaan.

M1/G1: er is altijd onze instemming voor nodig.

VS2: dat weet ik nog zo net niet.

G1: ik vind dat u gefaald heeft in uw rol als visitorator. Dat wil ik nadrukkelijk scheiden van de vraag of u er veel strijd om heeft gehad en er veel tijd in hebt gestopt. Voor mij zijn dat twee verschillende dingen.

Vragen van visitoratoren

Zie hierboven

VS2: Gaan jullie de strijd voeren om de kerkenraad eronderdoor te laten gaan?

VS1: Als je ziet welke invloed de laatste brief heeft gehad op ons, dan is er maar 1 weg naar boven toe niet met verdoezeling van de feiten. De mensen worden wel degelijk gegrepen door alles en hebben er slapeloze nachten van.

M1/G1: ICG had de feiten op een rijtje kunnen leggen, daarna zowel kr als ons kunnen begeleiden in de weg naar verzoening.

VS2 roept G1 en M1 op om niet steeds de strijd aan te gaan. G1 vraagt zich af hoe een kerkenraad ooit iets zou kunnen leren zolang de kwestie niet gewoon goed wordt uitgezocht.

Vragen aan visitatoren

Bezinning

Meeleven

De afgelopen 7 maanden waren zwaar voor ons. U heeft meerdere keren geschreven daar oog voor te hebben. Toch zijn we heel erg teleurgesteld in uw houding. Verderop hebben we daar nog wat vragen over. Uw houding leek te wijzen op desinteresse, met name de communicatie (nr. 29 t/m 36) en uw handelen van de laatste week leek daarop te wijzen.

1. Wilt u op de laatste week reflecteren? Was er misschien een reden om op deze wijze met ons om te gaan?

VS1: ik had die andere afspraak al, maar het bleek dat mijn aanwezigheid urgenter was dan aanvankelijk gedacht.

Negeren van vragen, geen reactie op brieven

Op 6 juli (nr. 4) worden u al vragen gesteld over het verdere tijdsplan, een aantal vragen worden beantwoord.

Op 22 september (nr.14) geven we nogmaals aan, met een verwijzing naar 6 juli, dat er nog een aantal antwoorden ontbreken. U reageert hier niet op.

Op 26 september (16) worden door ons drie vragen gesteld, deze worden niet beantwoord.

Op 7 oktober (nr.18) geven we nogmaals aan dat we toch echt op de antwoorden wachten op de gestelde vragen. U gaat opnieuw niet op onze vragen in.

Op 14 oktober (nr.20) sturen we u een brief waarin we vaststelden dat u onze vragen rondom de werkwijze en procesgang niet kon of niet wilde beantwoorden. U reageert niet op onze brief.

In onze mail van 5 december (nr.23) laten we u (dan maar tegen de afspraak in) onze reactie weten op uw advies. In deze mail van 5 december geven we nogmaals aan dat u onze brief van 14 oktober niet heeft beantwoord. U reageert niet op onze reactie, zelfs geen ontvangstbevestiging.

Op 18 december (nr.24) vragen we u om ons een bevestiging (zie vraag hierboven) te sturen.

Op 18 december (nr.25) laat u ons weten, pas nadat er door ons op gewezen is, dat de reactietermijn van de kerkenraad is verstreken. Dit had uiteraard een door u geïnitieerde actie moeten zijn. Ons verzoek / vraag negeert u.

Op 20 december (B36) sturen wij een brief aan de kerkenraad. Daarop reageert u! Terwijl deze brief niet nodig was geweest als u zelf een van al die keren had gereageerd.

Uw oordelende reactie volgt op 8 januari (nr.29).

We erkennen dat we u vaak vragen gesteld hebben. Als het steeds andere vragen waren geweest, dan had de hoeveelheid u, net als ons, veel tijd kunnen kosten. Het betreft hier echter een continue herhaling van steeds dezelfde vragen.

2. Vindt u gezien de bovenstaande feiten uw oordeel over wat u niet verdiend heeft terecht? Is het aan u om daarover te oordelen?

Wij vinden dat we het niet verdiend hebben omdat we zoveel struggle hebben gehad.

Werkwijze en tijdsindicatie

Wij vragen (al) op 6 juli 2017 (nr.4) om de te volgen werkwijze en een tijdsindicatie. Op 30 augustus (nr.6) vraagt u onze instemming op de aangegeven werkwijze en op de verslaglegging. Op 1 september (nr.8) geven wij aan dat we kunnen instemmen met de werkwijze en met de verslaglegging.

De werkwijze wordt op 14 juli 2017 (nr.5) bevestigd door de visitatoren, maar tijdens het gesprek van 11 september blijkt het anders te zijn op het moment dat wij er zelf naar vragen (B31). U heeft dit erkend.

Wij vragen in de mail 13 september 2017 (nr.10) opnieuw om duidelijkheid over de werkwijze, die wordt in de mail 15 september 2017 (nr.11) door visitatoren gegeven in het '13-stappen-plan'. U vraagt deze keer niet onze instemming. De volgende dag (nr.12) geven wij aan hierin te moeten berusten.

In de mail van 27 oktober (nr.21) geeft u in strijd met de afgesproken werkwijze aan dat u nu ineens ook onze reactie op het advies verwacht.

3. Waarom heeft u zonder aankondiging of overleg vooraf de werkwijze aangepast? Wat is de grond voor deze wijziging?

VS1: ik haak af bij deze vragen.

In uw mail van 8 januari (nr.29) laat u ons weten dat behalve het advies ook de correspondentie in het dossier wordt opgenomen. Ook dit betreft een verandering in werkwijze.

4. Wat is de grond van deze verandering?

Daar wordt nog eens goed naar gekeken.

Verrassing

Op 24 juni (nr.2) wordt door ons aangegeven dat M1 zich heeft aangesloten. De kerkenraad ontvangt ook een cc van de mail van 24 juni, zodat deze ook volledig op de hoogte is. Dat blijkt ook uit verdere mailwisseling daarna wanneer u in de helft van de gevallen vanuit zijn mailadres wordt aangeschreven.

Tijdens het gesprek op 11 september (B31 en B32) heeft M1 u uitgebreid uitgelegd dat ook hij in de afgelopen jaren slachtoffer is geworden van het machtsmisbruik en van laster door de kerkenraad. Hij heeft u bovendien omstandig uitgelegd waarom hij zich pas bij u kon melden nadat hij zijn ambtstermijn had uitgezeten.

In het verslag van het gesprek (nr. 32) is in overeenstemming met het gehouden gesprek (nr. 31) geschreven dat M1 vanaf het moment dat het excuus van G1 bewust onder de pet werd gehouden deel uitmaakt van het conflict (januari 2015).

In uw rapport (B34) van 27 oktober beschrijft u dat M1 zich achter de brief van 9 juni 2017 (B29) van G8 en G1 heeft geschaard. Dat is in strijd met wat aan u is verteld (B31) en wat er in het gespreksverslag (B32) is genoteerd.

In uw rapport (B34) schrijft u dat u verrast was over de aanwezigheid van M1. Het rapport: *'daar bleek ook br. M1 aanwezig te zijn, die zich eveneens partij in het conflict voelt.'*

5. Wat of wie heeft u bewogen om het op deze manier weer te geven in het rapport (B34). Zowel het moment van aansluiten, uw geveinsde verrast-zijn, partij zijn of voelen.

Ook VS2 geeft aan niet op deze manier beoordeeld te willen worden. Hij vindt het ongepast, zeer ongepast om op deze manier met elkaar te spreken. G1 vraagt waarom hij dat vindt. VS2: omdat het niets bijdraagt, waarom zou je dit willen? G1: omdat wij hier behoefte aan hebben. VS2: alles mag. VS2: het is ongepast omdat wij hier als broeders zitten. VS1: ja, het is al afgerond.

VS2 voegt hieraan toe dat M1 ook geen partij was/is in deze kwestie en dat het dus een bewuste keuze was, een heel bewuste keuze om M1 niet als partij in deze kwestie te beschrijven in het rapport, omdat het feitelijk gewoon zo is. Vanaf deze opmerking lukt het M1 niet meer om nog deel te nemen aan het gesprek. Hij vraagt aan BP5 om het over te nemen.

BP5 geeft zijn visie op wat er is gebeurd. Hij geeft aan dat slachtoffers, M1, G8, G1, op een andere manier reageren en dat de visitatoren zich hiervan bewust hadden moeten zijn. Het is niet voor niks dat ze zo alert reageren. Het is ook juist op de punten en de komma's dat ze zijn afgerekend door de kerkenraad. Bovendien hadden de visitatoren zich meteen moeten realiseren dat dit veel te groot is en dat hier professionele hulp nodig is. Daar heeft het advies niet aan bijgedragen.

VS1 geeft aan blij te zijn met deze aanvulling op het gesprek.

Hierna stapt VS2 op: ik ben er klaar mee. Hij laat het dossier en de brief liggen. VS1 volgt kort daarna. Hij neemt het dossier mee.